

[Justitsministeren.]

tiden vise. For at praktisere nyordningen må der imidlertid skabes tilfredsstillende regler om fordelingen af provenuet af en eventuel tvangsauktion, og det er herpå forslagets § 1, nr. 4 og 5, tager sigte. De øvrige bestemmelser i dette forslag skal jeg ikke her omtalte nærmere, idet jeg med hensyn til disse forslag ganske kan henholde mig til forslagets indhold og de betænkninger, der danner grundlag for forslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling i det høje folketing.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer samt forslag til lov om ændringer i lov om retties pleje. (Tvangsauktion over skibe og luftfartøjer), forslag til lov om ændring i gældsbrevsloven og forslag til lov om ændringer i auktionslederloven.* Forslagene hører naturligt sammen med det forslag til en ny luftfartslov, som ministeren for offentlige arbejder i dag har fremsat.

Formålet med forslagene er at skabe det nødvendige grundlag for, at Danmark kan ratificere den i Genève den 19. juni 1948 indgåede konvention om anerkendelse af rettigheder over luftfartøjer og i tilslutning hertil at indføre en privatretlig registreringsordning for rettigheder over luftfartøjer, der svarer til de tinglysnings- og registreringsordninger, vi i forvejen har for fast ejendom og skibe.

Det er en nærliggende tanke at søge at tilvejebringe en international ordning netop med hensyn til rettigheder over luftfartøjer, og tanken er da heller ikke ny. Allerede i tyverne begyndte en international juridisk komité at arbejde med spørgsmålet, og i 1931 vedtog komiteen to konventionsudkast, der dog aldrig nåede videre. Først efter den anden verdenskrigs afslutning kom der igen gang i arbejdet, og efter en række drøftelser inden for International Civil Aviation Organization nåede man på et møde i Genève i 1948 frem til at vedtage en konvention om spørgsmålet. Konventionen blev i januar 1949 underskrevet af Danmark, og samtidig underskrev også Norge og Sverige. Konventionen indeholder først og fremmest en række bestemmelser

om, under hvilke betingelser og i hvilket omfang man er pligtig til at anerkende rettigheder over udenlandske luftfartøjer, men enkelte af dens bestemmelser gælder dog også luftfartøjer, der er registreret her i landet.

Justitsministeriet nedsatte i 1950 et udvalg til at udarbejde udkast til retsregler vedrørende luftprivatretten med særligt henblik på gennemførelse af de internationale luftprivatretskonventioner. Dette udvalg afgav i 1957 en betænkning, der behandlede spørgsmålet om registrering af rettigheder over luftfartøjer og indeholdt udkast til lov herom samt udkast til love om ændringer i retsplejeloven og gældsbrevsloven. Udkastet til lov om registrering af rettigheder indeholdt ud over de bestemmelser om anerkendelse af rettigheder over udenlandske luftfartøjer, der var nødvendige for, at Danmark kunne tiltræde Genèvekonventionen af 1948, et forslag til en registreringsordning for rettigheder over luftfartøjer. Udvalget begrundede forslaget om indførelsen af en sådan registreringsordning med, at det i længden forekom utilfredsstillende at blive stående ved den nuværende regulering af rettigheder over luftfartøjer, der bl. a. medførte, at panterrettigheder kun nød den begrænsede retsbeskyttelse, som tilkom andre underpanterrettigheder i løsøre. Luftfartøjernes meget betydelige værdi, den sikkerhed, hvormed de lod sig identificere, og ønsket om at lette finansieringen af luftfarten gennem tilvejebringelse af en egentlig realkreditordning havde i andre lande ført til en udstrakt sidestilling af luftfartøjer med skibe og faste ejendomme. Hertil kom, at det ville være en tvivlsom fordel at ratificere Genèvekonventionen, hvis man ikke samtidig indførte en registreringsordning, idet konventionens bestemmelser ville medføre, at man blev forpligtet til at anerkende rettigheder over udenlandske luftfartøjer, medens der ikke sikredes ejere og andre rettighedshavere vedrørende her i landet hjemmehørende luftfartøjer en tilsvarende beskyttelse i udlandet.

Bestemmelserne i udvalgets udkast til lov om ændringer i retsplejeloven vedrørte tvangsauktion over luftfartøjer og var for størstedelens vedkommende nødvendiggjort af konventionen. Den foreslåede ændring i gældsbrevsloven gik ud på at gøre pante-

[Justitsministeren.]

breve i luftfartøjer til omsætningsgælds- breve ligesom pantebreve i skibe og fast ejendom og stod således i nær sammenhæng med udkastet til registreringsloven, der jo tilsigtede at ligestille luftfartøjer med skibe og fast ejendom.

Udvalget har i sit arbejde stået i nær kontakt med de øvrige nordiske lande. Det har dog ikke været muligt at tilvejebringe fælles lovttekster. For de processuelle bestemmelser vedkommende hænger dette sammen med, at landenes retsplejeregler afviger væsentligt fra hinanden. Medens man fra svensk og dansk side har valgt at henlægge registreringen af rettigheder til en egentlig judicial myndighed, har Norge ikke ønsket at foretage nogen ændring i den eksisterende ordning, hvorefter det offentligretlige nationalitetsregister også benyttes til registrering af rettigheder. Det har heller ikke været muligt at nå frem til fælles svensk-danske regler. Fra svensk side har man under hensyn til en fremtidig reform af de gældende regler om registrering af rettigheder over fast ejendom ikke ønsket at gå videre end til at give regler om registrering af panterettigheder. I Danmark er en almindelig reform allerede gennemført med tinglysningsloven af 1926, og det har derfor været naturligt at tage denne lov som forbillede for de danske regler.

De norske love, som svarer til det fremsatte forslag om registrering af rettigheder over luftfartøjer, er vedtaget i 1952 og de tilsvarende svenske love i 1955.

De nu foreliggende lovforslag er udarbejdet på grundlag af udvalgets lovudkast. Justitsministeriet har på alle afgørende punkter kunnet tiltræde de synspunkter, der er kommet til orde i udvalgets betænkning, og de ændringer, der er foretaget i udkastene, er da også i det væsentlige af formel karakter. Man har søgt at nærme forslaget så meget som muligt til tinglysningsloven ved i endnu højere grad end i udkastet at anvende denne lovs systematik og sprogbrug. Sagen er jo den, at der i de over 30 år, tinglysningsloven har virket, har udviklet sig en righoldig retspraksis, der har løst en stor del af de spørgsmål, som rejser sig ved anvendelsen af loven. Det er derfor af væsentlig betydning at lægge registreringsordningen vedrørende luftfartøjer så nær op

ad tinglysningsordningen som gørligt, således at man kan drage fordel af denne praksis.

Forslaget til lov om ændringer i auktionerlederloven er ikke udarbejdet på grundlag af et udkast fra luftprivatretsudvalget. Efter denne lov kan frivillige auktioner og efter fogdens henvisning også tvangsauktioner afholdes af en auktionenleder. Undertaget herfra er dog fast ejendom og skibe. Da de øvrige lovforslag tilsigter en retlig sidestilling af luftfartøjer med skibe og fast ejendom, har man ment det rigtigst at udvide undtagelsesbestemmelsen i auktionenlederloven til også at omfatte luftfartøjer, således at ligestillingen også gennemføres inden for dette område.

Justitsministeriet har benyttet lejligheden til at gennemgå de gældende auktionenbestemmelser med henblik på spørgsmålet om, hvorvidt den nye skibsregistreringslov af 1957 bør medføre ændringer af reglerne. Det udvalg, på grundlag af hvis udkast skibsregistreringsloven er udarbejdet, udtalte i sin betænkning, at den nye skibsregistreringslov nødvendiggjorde visse ændringer i retsplejeloven, men kom dog ikke nærmere ind på, hvilke ændringer man havde i tankerne. Gennemgangen er resulteret i, at retsplejelovens tvangsauktionerregler foreslås ændret, således at der i det væsentlige kommer til at gælde samme regler for skibe og luftfartøjer.

Jeg skal i øvrigt ikke her komme ind på enkelthederne i forslagene, men herom henviser til disse og til de bemærkninger, der ledsager dem.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har yderligere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i biografteaterloven.*

Efter de nugældende censurregler kan statens filmcensur gøre sin godkendelse af en film betinget af, at filmen ikke forevises for børn under 16 år. Forslaget går ud på at give censuren mulighed for at arbejde med to aldersgrænser: en ved 12 år og en ved 16 år.

Tanken om at indføre graduerede aldersgrænser er ikke ny. Biografteaterudvalget af 1947 udtalte i sin betænkning, at det var af den opfattelse, at børnecensuren i sin